

Peer assessment

*Deze zomer was er een incident in de opleiding Communicatiemanagement van een Vlaamse hogeschool. Het programmaonderdeel **Cases** is een groepsopdracht die door tien studenten moet worden uitgevoerd. Het groepsproduct (een rapportage?) wordt door de docent beoordeeld, maar het individuele eindcijfer komt mede op basis van 'peer assessment' tot stand. Op 26 juni jongstleden kreeg één van de studenten een onvoldoende voor dit programmaonderdeel, terwijl haar negen groepsgenoten geslaagd waren. Zij tekende daartegen bezwaar aan bij de examencommissie: volgens haar hadden haar groepsgenoten zich schuldig gemaakt aan 'grensoverschrijdend gedrag' (pesterij? discriminatie? chantage?), dat hun belemmerd had tot een objectieve beoordeling van haar prestaties te komen. Ten bewijze daarvan toonde zij e-mails van groepsgenoten, die naar vorm en inhoud ronduit onbeschoft waren. De examencommissie had daar geen boodschap aan. Vervolgens ging zij in beroep bij de Raad voor Examenbetwistingen, die op 20 augustus uitspraak deed.¹ De onvoldoende beoordeling werd nietig verklaard. Gezien de e-mails, had de docent de negatieve uitkomsten van de peer assessment niet mogen meewegen: hij moet volgens de Raad alsnog een andere evaluatiemethode kiezen om het eindcijfer van de betrokken studente te bepalen.*

Wat is de moraal van dit verhaal? Ook al delegeert de docent-examinator zijn beoordelingstaak geheel of gedeeltelijk aan studenten (peer assessment), toch behoudt hij zijn professionele eindverantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de beoordeling.² Als hij onbevoegde beoordelaars inschakelt, zal hij hun de nodige training en supervisie moeten bieden opdat zij hun taak 'responsibly, competently and ethically' vervullen. En als blijkt dat de kwaliteit van de beoordeling ondanks deze voorzorgen tekort dreigt te schieten, zal hij moeten ingrijpen en kan hij zich niet verschuilen achter eerder afgesproken procedures.

We kunnen het ook anders formuleren: als een beoordeelde aannemelijk kan maken dat de beoordeelaar (of in dit geval: de desbetreffende groep beoordelaars) vooringenomen is tegen de beoordeelde, waar bij ernstig risico bestaat dat die vooringenomenheid het oordeel zal vertekenen, dan moet (op basis van een wrakingsprocedure) een andere c.q. tweede beoordeelaar worden ingeschakeld of moet alsnog een betrouwbaarder beoordelingsprocedure worden gekozen.

Wes Holleman

weblog onderwijs 23-9-2008

<http://www.onderwijsethiek.nl>

¹ <http://www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/Raad/uitspraken2008/2008-027.htm>

² Vergelijk <http://www.onderwijsethiek.nl/wp-content/uploads/2007/04/onderwijsethieknov2006.pdf> (§1.6; hfst.9; hfst.15).